

Vergaderjaar 2003–2004

28 866

Wijziging van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafrecht en de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis­sen strekkende tot het beperken van de bevoegdheid van de politierechter en de enkelvoudige kamer in hoger beroep (beperking bevoegdheid enkelvoudige kamers)

C

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 3 september 2004

Bij gelegenheid van zowel het wetgevingsoverleg op 5 april met leden van de Tweede Kamer als van het mondelinge overleg op 18 mei 2004 met leden van uw Kamer inzake het wetsvoorstel beperking bevoegdheid enkelvoudige kamers (Kamerstukken II, 28 866), is mij de vraag gesteld hoe in de praktijk wordt gewaarborgd dat enkel ervaren rechters worden belast met de enkelvoudige afdoening van zwaardere zaken. In antwoord hierop heb ik bij beide gelegenheden toegezegd de vraag onder de aandacht van de Raad voor de rechtspraak te zullen brengen. Ik heb dit gedaan, en de Raad heeft mij ter zake geïnformeerd.

Voorop staat dat, om wat voor zitting het ook gaat, de leden van de gerechtsbesturen gepaste aandacht besteden aan de bezetting van de enkel- en meervoudige kamers. De zitting van de enkelvoudige kamer in strafzaken, die gewoonlijk wordt aangeduid als politierechterzitting, vormt hierop geen uitzondering. Mag in het algemeen er al op worden vertrouwd dat voor deze zittingen slechts rechters met een behoorlijke strafrechtelijke ervaring worden ingezet, a fortiori geldt dit als op zo'n zitting zaken van een zwaarder kaliber zullen worden behandeld. De hoogte van de gevorderde straf is hierbij niet zonder meer bepalend. Ook andere elementen dan de strafmaat kunnen gewicht in de schaal leggen.

Voorts kan de alleen zittende rechter die van oordeel is dat een zaak zich niet voor enkelvoudige afdoening leent, de zaak doorverwijzen naar de meervoudige kamer. De Raad voor de rechtspraak en de gerechtsbesturen dragen uit dat de alleen zittende rechter hiertoe nimmer moet schromen, indien hij dit met het oog op een goede rechtspleging noodzakelijk acht.

Blijkens het bovenstaande zijn er voldoende waarborgen dat enkel ervaren rechters enkelvoudige strafkamerzittingen doen. Voor de zorg die doorklinkt in de vraag van de leden van uw Kamer, zoals aangehaald in de aanhef van deze brief, bestaat naar mijn mening dan ook geen reden.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner